

کودک و کودکستان!

نقش کودکستان در رشد اجتماعی کودکان ارتباط با محیط همسالان در هر سنی لازم و ضروری است. به همین دلیل باید فرصتی را برای کودکان فراهم کرد که در این سن، با همسالان خود رابطه داشته، بازی کنند و رفتار شایسته سن خود را داشته باشند. اگر توان ارتباط با مردم را داشته باشیم در کسب موفقیت ها و توفیقات نیز پیشرفت خواهیم کرد. این ارتباط ها و تعاملات باید از سن کودکی برای آنان فراهم شود و کودکستان یکی از محیط هایی است که در رشد اجتماعی کودکان مؤثر است. کودکان در کودکستان بازی می کنند، اجتماعی می شوند و راحت هستند. آنها در کنار شادی و بازی کمی از والدین دور می شوند که این خود درس هایی برای آنان دارد. دکترهای روان و اعصاب میگویند: خانواده ها نباید فکر کنند چون شاغل هستند یا کسی را ندارند که از کودکانشان نگهداری کنند باید فرزندانشان را به کودکستان بفرستند. همانطور که کودکان در یک زمانی باید به مکتب بروند و آموزش های مکتب را ببینند لازم است که از سنی سه سالگی به کودکستان بروند و آموزش های کودکستان را داشته باشند. کودک از محیط خانه بیرون می آید و وارد محیط جدیدی به نام کودکستان می شود. در این محیط جدید با همسالان خود آشنا می شود و تعاملات و ارتباطات اجتماعی در کودک شکل می گیرد. اما اگر کودکی نتواند با همسالان خود ارتباط برقرار کند یا از آنها خجالت بکشد از نظر روانشناسان، غیرطبیعی و نوعی کاستی محسوب می شود. کودک از محیط خانه دور می شود و این باعث می شود تا مستقل بارآید و محیط های جدید را تجربه کند. با آموزش هایی که در کودکستان می بیند به همان نسبت توانمندی و خلاقیت ذهنی کودکان هم رشد می یابد. در این محیط کودک با یک سری قوانین و مقررات آشنا می شود و یاد می گیرد که خواسته هایش را با محیط اطراف تطبیق دهد. وقتی کودک وارد کودکستان می شود با یک سری اصطلاحات، واژه ها و کلمات جدید، رفتارها و ارزش گذاری ها آشنا شده و دنیای ذهنی کودکان وسیع تر می شود. روانشناسان در رابطه با دو دلیل عمده که خانواده ها کودکانشان را به مهد نمی فرستند می گویند: یکی از این نگرانی ها این است که کودکان در کودکستان از کودکان دیگر بیماری می گیرند و مریض می شوند و دیگر اینکه ممکن است کودک با واژه ها و کلمات و رفتارهای ناپسند و زشت آشنا شوند. این چیزها نباید خانواده ها را

بترساند. به هر حال کودکان در آینده با این مسائل روبه رو خواهند شد و بهتر است که کم کم آشنا شوند. همه این مسائل کمک می کند که دستگاه ایمنی بدن در برابر بیماری ها مقاوم شود و خانواده ها و مربیان با نظارت و آموزش به کودکان به آنها یاد می دهند که استفاده از این واژه ها و کلمات و رفتارها، جا و مکان دارد. کودکان در تأثیر زیادی در اجتماعی شدن، قانونمند شدن و مستقل بار آمدن کودکان دارد. به هر حال آموزش ها و ارتباطاتی که در کودکان می بینند باعث توانمندی و رشد فکری و ذهنی آنها می شود. فواید کودکان بیشتر از مضراتش است. کودکانی که به راحتی محیط مکتب را می پذیرند و جدایی از خانواده برایشان راحت تر است و به همان نسبت پیشرفتشان در مکتب بیشتر است. بلوغ فکری و ذهنی و عاطفی در این کودکان بیشتر به چشم می خورد.

یک مربی کودکان در رابطه با تأثیر کودکان در رشد اجتماعی کودکان می گویند: دنیای کودکی دنیای پاک و بانشاط و حساسی است که باید مورد توجه قرار گیرد. طی چند سالی که من مربی کودکان بوده ام با کودکان مختلفی برخورد داشتم. با هر کدام از این کودکان باید رفتار خاصی داشت. همه با هم فرق می کنند. مثلاً بعضی از کودکان هستند که خیلی بی قرار و وابسته به پدر و مادرند که باید به این کودکان توجه بیشتری بشود. یا بعضی از کودکان هستند که خیلی شوخ و لجبازند و باید با این کودکان هم رفتار خاص خودشان را داشته باشیم. بیشتر کودکان در روز اول کودکان حتی سلام کردن را هم بلد نیستند، خیلی خجالتی و گوشه گیرند و به تدریج به این محیط عادت می کنند. البته کودکانی هم داریم که خیلی وابسته به پدر و مادرند و دوری آنها را نمی توانند تحمل کنند. به همین خاطر والدینشان از آوردن کودکانشان به کودکان منصرف می شوند. کودکان تأثیر زیادی در اجتماعی شدن، قانون مند شدن و مستقل بار آمدن کودکان دارد. به هر حال آموزش ها و ارتباطاتی که در کودکان می بینند باعث توانمندی و رشد فکری و ذهنی آنها می شود.

منبع: پرورش هوش و روانشناسی کودک

امیر قاسم